

DETEKTIV SEDLINA

ÄTvrtek, 13 Ä°nor 2020

Filip KlecÄ-rek hledÄl nepÄ™Ä-tomnÄ½m pohledem pÄ™ed sebe do zdi. SedÄ- v kalhotÄich na posteli, pod sebou zmuchlanÄ prostÄrdlo. Teprve relativnÄ, nedÄjvno mu bylo dvacet let ä€“ a uÄ¾ je vÄ-ce mÄ©nÄ, odsouzen k nebytÄ-. Dostal ÄjestnÄjci mu jeÄitÄ, pÄ™mi odvolÄjnÄ- ubrali. ZatÄ-m si odsedÄl pÄjr mÄsÄ-cÄ. VÄjehno mÄj tedy teprve pÄ™ed sebou. Kdyby mÄl od smysl pro humor, nejspÄÄj by se usmÄjil. Ale kde by ho mÄl vzÄ-t?

RodiÄe se rozvedli, kdyÄ¾ mu bylo devÄt. Matka se znovu provdala ä€“ a znovu se rozvedla. StrÄ½ÄkovÄ© se u nich stÄ™Ä-dali jako apoÄtolovÄ© na praÄ¾skÄ©m Orloji. Filip mÄj o tÄ™mi roky mladÄjÄ-ho bratra ä€“ Honzu. Ten byl - na rozdÄ-l od problÄ©movÄ©ho Filipa ä€“ vÄ¾dy maminÄ-inÄ½m mazÄjnkem.

Jak jen mu tohle vÄjehno pilo krev. Nedivil by se, kdyby otcem jeho bratra byl nÄkdo Ä°plnÄ jinÄ½ neÄ¾ ochlasta a tyran, kterÄ½ zplodil Filipa. Tomu Filipova matka nemohla pÄ™ijÄ-t na jmÄ©no. Pro jeho oznaÄ-enÄ- stÄ™Ä-dala hned nÄkolik podstatnÄ½ch jmen: ä€žTen debilÄ©, ä€žten zmrdÄ©, ä€žta svinÄ, ä€© a tak podobnÄ. Jan KlecÄ-rek se Filipovu mÄj nejenom jeho hlas ä€“ ale i nÄjsilnickou povahu, tmavÄ© vlasy a kulatÄ½ obliÄej. Honza je blonÄÄjk a obliÄej mÄj ovÄjlnÄ½. ZkrÄjtka andÄ-lek.

Filipovy myÄjlenky tÄkajÄ- velmi neuspoÄ™ÄjdanÄ. PrÄjvÄ zavadily o jmÄ©no obÄti. Julie KrnÄjvkovÄj utrÄ¾ila desÄ-tky bodnÄ½ch a bodnoÄ™eznÄ½ch ran, z nichÄ¾ Ä™ada byla smrtelnÄ½ch. ZkouÄjÄ- si ji vybavit ä€“ blonÄatou, stÄ™ednÄ, vysokou, modrookou potvoru, kterÄj ze sebe dÄlala svÄjtici ä€“ a pÄ™mitomÄ! Filipovi se zatmÄ- pÄ™ed oÄima. Proto ho takÄ© zatkli. Dva dny pÄ™ed svou smrtÄ- se s nÄ-m Jul VÄdÄl, Ä¾e v tom je nÄkdo dalÄjÄ-. Ano, mÄl hroznÄ½ vztek. Ale to staÄÄ- k odsouzenÄ-? JistÄ, ä€“ na jeho botÄich naÄjly stopy jejÄ- krve. Lhal, opakovanÄ. Ale kdo by nelhal, kdyÄ¾ ho chtÄjÄ- na pÄknÄ dlouho zaÄjÄ-t?

VraÄ¾ednou zbraÄ nenaÄjli. On se nepÄ™iznal. Äekl jim, Ä¾e ji tam tak naÄjel ä€“ proto ta krev. JistÄ, nejdÄ™Ä-ve popÄ-ral, Ä¾e by tam vÄbec byl.

OpÄt se v myÄjlenkÄjch pÄ™esune nÄkam jinam. Ke svÄ© obhÄjky. AmbiciÄznÄ- prÄjvniÄce, TaÄ¾ÄjnÄ FerencovÄ©. Je jÄ- pÄ™es ÄtyÄ™icet - ale ÄjÄ-lenÄ, o sebe dbÄj. ChodÄ- do posilovny, na aerobik, bÄhÄj. MÄj ÄjtÄ-hlou postavu ä€“ ovÄjem nenÄ-vychrtlÄj. JejÄ- dlouhÄ© blonÄatÄ© vlnitÄ© vlasy mu pÄ™ipomÄ-najÄ- Julii. OÄi mÄj vÄjak na rozdÄ-l od Julie hnÄdÄ©. Je matkou dospÄvlÄ©ho syna ä€“ a je vdanÄj.

Doufala, Ä¾e KlecÄ-rkÄ-v pÄ™Ä-pad ji dostane na pÄ™ednÄ- strÄjinky novin. To se takÄ© stalo. Jenom se jÄ- nepodaÄ™milo ho osvobodit. Hned vÄjak podala odvolÄjnÄ-. SnaÄ¾Ä- se. ObrÄjtila se na spolek Äalamoun a Johna Boka. Krom toho existuje vyloÄ¾enÄ skupina, kterÄj se angaÄ¾uje ve znovuotevÄ™enÄ- jeho pÄ™Ä-padu s tÄ-m, Ä¾e doÄjlo k justičnÄ-mu omylu.

NeÄekal, Ä¾e by nÄkoho mohl zajÄ-mat. Ale nedÄlÄj si iluze. On skuteÄnÄ, nikoho nezajÄ-mÄj. To mediÄjlnÄ- humbuk kolem nÄho je zajÄ-mavÄ½ ä€“ IÄjkÄj rÄznÄj individua jako Ä¾Äjrovka mÄry. Filip KlecÄ-rek nemÄj pÄ™Äjtele. Kradl, bral drogy. To nenÄ- nic z toho, proÄ vÄjs družÄ- milujÄ-. Na roli outsidera si zvykl. PÄ™esto ho to, Ä¾e ho matka ani bratr ani jednou nenavÄjtÄ-vili, zbolelo. BÄ½t nemilovÄjn a dostÄjvat to dennÄ dÄjvkovanÄ© v mÄ-Ä™me vÄtÄjÄ- neÄ¾ znaÄnÄ©, to opravdu bolÄ-.

Soudce ho nemÄl odsoudit. VraÄ¾ednou zbraÄ nemajÄ-. SvÄdka takÄ© ne.

A pTMesto hnije tady[€]! Nebre[•]Á-^Á. Je to u^¾ hodn^Á d^Ávno, kdy uronil slzu. Vybav^Á- si je^Áit^Á ten moment? Bylo mu dvan^Á rodi[•]e byli rozveden^Á- [€] a jeho zrovna zml^Átil jeden z mat[•]in^½ch nov^½ch amant^Á. Jen proto, ^Á se zastal m^Ámy [€] aby na ni ten idiot nebyl sprost^½. Zato matka jen ml[•]ky pTMihl^Á-^¾ela, jak ho ten surovec TMe^¾e. Mnoho se tehdy ve Filipovi zlomilo.

Kone[•]n^Á ho maj^Á- odklizen[©]ho z cesty. Za mTMÁ-^¾emi. Zaklon^Á- hlavu a zavTMe o[•]i. T^Á-^¾ko TMÁ-ci, [•]-m se zrovna zaob^Á-r^Ái, ale je to n^Áco, co mu aspo^Á na zlomek vteTMiny vykouzlilo na rtech ⁰sm^Áv.

I.

Rok 2019 za[•]al velmi mraziv^Á. Oproti lo^Ásk[©]mu roku na sebe nenechaly pTMÁ-valy sn^Áhu [•]ekat [€] a to se prom^Á-tlo i na silnic^Á-ch. Loni nebylo v Mrakot^Á-n^Á po sn^Áhu v lednu ani pam^Átky [€] a najednou ho nesta[•]ily odkl^Á-zet. Koncem [©]nora bylo ale v^Áje jin[©]. Po sn^Áhu nebylo ani pam^Átky [€] a ^Ájed^Á nepTMÁ-v^Átiv^Á se mra[•]Á-c^Á- obloha byla nahrazena slune[•]n^Á- koupel^Á-. Teploty se z hodnot hluboko pod nulou r^Ázem draly n^Ákam ke dvaceti stup^Á-^Ám. Lid[©] odhazovali zimn^Á- obuv a oble[•]en^Á- a keTMe byly napu[•]en[©] jako na jaTMe.

Ve Stoleh^Ách v^Ájak bTMezen pTMÁ-li^Á ^ÁÁ[¥]astn^Á neza[•]al. Obec vzd^Álen^Á asi p^Át kilometr^Á od Mrakot^Á-na nebyla ni[•]Á-m zaj^Á-mav^Á. ^Áilo zde asi dvan^Áct set lid^Á- [€] a dal^ÁÁ- pTMib^½vali. Neust^Áje se toti^¾ stav^Álo, a to tam, kde dTMÁ-ve b^½vala pole s kukuTMic^Á-, p^Ájenic^Á- ^Ái pozd^Áji TMepkou. ^Ádn^Á honosn^Á; v^½stavba se zde nep^Ástovala. Bylo evidentn^Á-, ^¾e s ka^¾d^½ stav^Á- a pTMestavuje, jak um^Á- a uzn^Á za vhodn[©], tak^¾e ka^¾dej pes jin^Á ves, mal^½ domek byl stTMÁ-d^Ájn honosnou vilou, domek se stTMechou v podob^Á ^Áit^Á-tu ^Ájedou krabic^Á-.

Stolehy se rozprost^Á-raly v rovin^Á a byly obklopeny poli a ^Áit^Á-hl^½m pruhem pTMev^ÁÁ^¾n^Á smrkov[©]ho lesa. Na okraji obce se potom nach^Ázel rybn^Á-k, hned kousek za kostelem. Tam za[•]Á-nal i par[•]Á-k s n^Ákolika star^ÁÁ-mi duby a lipami.

Bylo chladn[©] ran^Á bTMeznov[©] r^Ájno [€] a jindy ospal[©] Stolehy byly na nohou. V parku ve kTMov^Á- bylo nalezeno t^Álo mlad[©] ^¾eny.

Jirkovi ^Áel^Áskovi se necht^Álo toho dne do ^Ákoly. PTMedst^Á-ral, ^¾e ho bol^Á- bTMicho [€] ale byl usv^Ád[•]en ze simulov^Ájn^Á- a dostal facku. Do ^Ákoly ale ne^Ájel. M^Á b^½t zase v^Ájem pro sm^Á-ch a dostat dal^ÁÁ- p^Átku? M^Á-^¾e snad za to, ^¾e mu utekla m^Áma [€] a vychov^Áv^Á ho otec se svou sestrou? ^Áe je st^Áje bit? ^Áe dokola sly^ÁÁ-, jak je k ni[•]emu? Vydal se do parku. Tam to m^Á r^Ájd. Cht^Ál pak pokrač[•]ovat poln^Á- cestou k lesu. Poslouchat pta[•]Á- zp^Áv [€] a nechat na sebe dopadat v^Á-dn[©] slune[•]n^Á- paprsky [€] asi to jedin[©] v^Á-dn[©] v jeho ^¾ivot^Á.

P^Á-vodn^Á by se tomu kTMov^Á- ani nepTMibl^Á-^¾il. Bylo mimo cestu [€] a ni[•]Á-m ho nel^Ákalo. Jen^¾e uc^Á-til n^Áhlou potTMebu [€] a v takov[©] chv^Á-li ^Álov^Á k hled^Á p^Áv^Á n^Ájak[©] kTMov^Á-. Krom^Á hol^½ch forsyti^Á- se mu nab^Á-zel i jehli[•]nat^½ podrost.

Sotva st^Áhl kalhoty, v^Ájiml si, ^¾e kousek od n^Áho le^¾Á- [•]ern^Á d^Ámsk^Á lod^Áka. Nevypadala pTMitom o^Ájoupan^Á. Naopak p^Ásobila nov^Á. A vzhledem k tomu, kde se nach^Ázela, velmi nepatTMi[•]n^Á.

Srdce mu tlouklo, ale sh^½bl se a zad^Á-val hloub do kTMov^Á-. VykTMikl hr^Á-zou. SpatTMil toti^¾ n^Áco, co mu vyrazilo dech. N^Áco, co vypadalo jako figur^Á-na [€] ale o figur^Á-nu bohu^¾el ne^Álo. ZpanikaTMil. U^¾ u^¾ cht^Ál ut[©]ci. Ale rozmyslel si to. Napadlo ho, ^¾e ho n^Ákdo mohl vid^Át [€] a je^Áit^Á by m^Ál opleta[•]ky. Ne, zavol^Á na policii. T^Á-m p^Ádem do ^Ákoly pTMece stejn^Á nebude muset.

Anton^Á-n Sedlina m^Á pades^Átku d^Ávno za sebou, vlastn^Á mu u^¾ t^Áhne

na ÁjedesÁjtku â€“ snaÁ¾- se vÁjak tento fakt si pÁ™Á-liÁ; nepÁ™ipouÁjtÁ›t. U policie je od svÁ½ch pÁ›tadvaceti. KdyÁ¾ jeÁjtÁ› pÁ-sobil v Praze, vyÁ™eÁjil desÁ-tky a moÁ¾nÁ; stovky pÁ™Á-padá. TÁ™ebaÁ¾e pÁ›r znÁjmostÁ- mÁ›l, nikdy se neoÁ¾enil â€“ a nemÁ›l dá›ti. V MrakotÁ-nÁ› jiÁ¾ nÁ›jakou dobu pÁ›sobÁ- â€“ a svÁ½m zpÁ›sobem si zvykl.

ZaÁ-Á-nat den nad mrtvolou â€“ navÁ-c mrtvolou ubodanÁ© Á¾eny â€“ rozhodnÁ› nepatÁ™Á- k ideÁ›lnÁ-mu vykroÁ›enÁ-. Tady by dal Sedlinovi za pravdu i jeho pomocnÁ-k, tÁ™icÁ›tnÁ-k Oliver Pecka. MenÁ›- podsaditÁ½ blonÁ-Á›k s vlasy na jeÁ¾ka, mezi jehoÁ¾ zÁ›liby patÁ™Á- kytara, zpÁ›v, kouÁ™enÁ- a Á¾eny. I kdyÁ¾ v poslednÁ- dobÁ› zaÁ-Á-nÁ› bÁ½t tak trochu pod pantoflem. Zasnoubil se s jistou Hanou Smejkalovou, kterÁ› jeÁjtÁ› studuje â€“ a pak zvaÁ¾uje, Á¾e by Á›la uÁ›it. Je vÁ½raznÁ› mladÁ›- neÁ¾ Oliver â€“ a nenÁ› ani kdo vÁ- jak pÁ™itaÁ¾livÁ›. Byla vÁjak dostateÁ›nÁ› vytrvalÁ› â€“ a co hlavnÁ› â€“ pÁ™imÁ›la Olivera, aby Á›li do hypotÁ›ky a postavili si domek. Vytrvalost totiÁ¾ byla korunovÁ›na tÁ-m, Á¾e pÁ™iÁ›la do jinÁ›ho stavu, i kdyÁ¾ Oliver zatÁ-m o dá›ti nestÁ›l â€“ a Á¾il v pÁ™esvÁ›dÁ›enÁ-, Á¾e Hanka bere antikoncepci. Nejprve vyvÁ›dÁ›l, chtÁ› se s nÁ- rozejÁ-t â€“ pak si ale Á™ekl, Á¾e s jinou to nebude lepÁ›- â€“ a aÁ› mÁ› tedy dá-tÁ› otce, kdyÁ¾ uÁ¾ musÁ- spatÁ™it tvÁ›Á™ tohoto odpudivÁ›ho svÁ›ta.

Svatbu plÁ›nujÁ- na duben, dá-tÁ› se mÁ› narodit asi zaÁ-Ájtkem Á›ervence. Oliver ani nevÁ-, zda se mÁ› radovat, nebo breÁ›et. Rozhodl se, Á¾e se tÁ-m nebude moc zaobÁ-rat â€“ a spÁ-Á› bude Á™eÁ›it to nejnutnÁ›jÁ›- jako je prÁ›vÁ› bydlenÁ-.

MÁ-sto Á›inu jiÁ¾ bylo obepnuto policejnÁ- pÁ›skou a policistÁ© se kolem hemÁ¾ili. Do toho uÁ¾ se jako mouchy slÁ›tali zÁ›stupci mÁ›diÁ-, prahnoucí po senzaci. Na zkroucenÁ© zkrvavenÁ© tÁ›lo nenÁ- pÁ™Á-jemnÁ½ pohled. A pokud je obÁ›tÁ- mladÁ› Á¾ena, je to pohled jeÁjtÁ› dá›sivÁ›jÁ›- BohuÁ¾el to nebylo poprvÁ©, kdy Sedlina takovÁ½to pohled zaÁ¾il.

Zato Peckovi bylo na zvracenÁ-, to Sedlinovi neuÁ›ilo. PÁ™emohl se vÁjak.

ZpoÁ-Ájtku ti dva k sobÁ› hledali cestu â€“ jiÁ¾ ale naÁ›li spoleÁ›nou Á™eÁ› â€“ a tykali si.

â€žOliver â€“ vidÁ-Á› ty stopy â€“ nÁ›kdo ji sem tÁ›hl.â€œ

Ruce mÁ›la obÁ›Á› nataÁ¾enÁ© nad hlavou. LeÁ¾ela na zÁ›dech, svÁ›tlou halenku prosÁ›klou krvÁ-.

BÁ™icho mÁ›la obnaÁ¾enÁ© â€“ vrah jÁ- vykasal obleÁ›enÁ- a stÁ›hl Á›ernou sukni, byÁ› ne Á›plnÁ›.

Na holÁ©m krvÁ- zalitÁ©m bÁ™iÁ›je leÁ¾el jako na oltÁ›jÁ™i pramÁ›nek blonÁ›atÁ½ch vlasÁ-. ObÁ›Á› pÁ™itom byla brunetka.

KdyÁ¾ se naÁ›lo tÁ›lo Julie, informace, Á¾e jÁ- vrah ustÁ™ihl pramen vlasÁ-, se do mÁ›diÁ- zÁ›jmÁ›rnÁ› nedostala. Juliiny vlasy se naÁ›ly aÁ¾ nynÁ- â€“ zato novÁ© obÁ›ti nÁ›kdo pruh vlasÁ- rovnÁ›Á¾ odstÁ™ihl. A patrÁ› odnesl pryÁ›.

â€žNechci se ukvapovat, ale obÁ›ivÁ›m se, Á¾e byla zabita stejnou zbranÁ- jako Julie KrnÁ›vkovÁ›.â€œ

â€žJak jsme zatkli toho KlecÁ-rka?â€œ

Sedlina mlÁ›ky pÁ™ikÁ½vl. â€žPodÁ-vej â€“ ty vlasy sice nemajÁ- koÁ™Á-nky, ale patrÁ› byly namoÁ›eny v krvi. UvidÁ-me, zda pouze v krvi tÁ›hle neÁ›Á›astnice â€“ nebo i v JuliinÁ› krvi. Pak by bylo jasnÁ©, Á¾e ty zloÁ›iny spolu souvisÁ-.â€œ

â€žTakÁ¾e jsme se tehdy sekli?â€œ

â€žNechci se unÁ›hlit. NÁ›kdo to mohl naaranÁ¾ovat. NemusÁ- jÁ-t o vlasy Julie. Ale kdo zase vÁ›dÁ›l, Á¾e obÁ›ti nÁ›kdo ty vlasy uÁ›míkl? NevypadÁ› to dobÁ™e. A potvrdÁ--li se, co naznaÁ›uju, mÁ›me tu co do Á›inÁ›nÁ- nejenom s velkÁ½m sekutÁ-m, ale i sÁ›riovÁ½m vrahem. Ale na dohady je brzo. Jak se mrtvÁ› jmenuje? JejÁ- vÁ›ci

se naÁily?â€œ

â€žJoâ€œ, kÁ½vnu! Pecka. â€žKousek se vÁ½lela jejÁ- kabelka. Jmenovala se Denisa BuÁ™Á-nskÁ½. Dvacet tÁ™i let. NaÁ½la se i jejÁ- penÁ½enka se zhruba tÁ™emi litry. Na loupeÁ½ to nevypadÁ½.â€œ

â€žHmmm, budeme muset o nÁ- zjistit co nejvÁ-c. Tenhle mord nÁ½m byl Áert dluÁ½nej. VyÁ½ereme si to aÁ½ do dna. UÁ½ vidÁ-m ty titulky, aÁ½ budou KlecÁ-rka pouÁ½t. A jestli jsou ty vlasy tady Julie â€“ tak ho pustit musej. Za tÁ-m, jak jsme postupovali v pÁ™Á-padÁ½ jejÁ-vraÁ½dy si, Olivere, stojÁ-m. KlecÁ-rek jÁ- vyhroÁ½oval. MÁ½l bohatou kriminÁ½lnÁ-minulost. Dokonce byl podezÁ™elÁ½ ze znÁ½silnÁ½nÁ½. Jenom byla zpochybnÁ½ na vÁ½povÁ½. tÁ© poÁ½kozenÁ©, protoÁ½e Á½lo o narkomanku. DobÁ™e, nenaÁ½li jsme zbraÁ½. Ale na botÁ½ch má½l Juliinu krev. PÁ™itom nÁ½m tvrdil, Á½e na mÁ-stÁ½ Á½inu vÁ½bec nebyl. VÁ½dy pÁ™iznal pouze to, co pod tÁ-hou novÁ½ odhalenÁ½ch skuteÁ½nostÁ- pÁ™iznat musel. V posudku má½, Á½e jde o krajnÁ½ labilnÁ½ho a narcistickÁ½ho jedince s psychopatickÁ½mi rysy. NezvlÁ½dl rozhod â€“ a tak vraÁ½dil. Zapadalo to. PÁ™esto se zdÁ½, Á½e jsme byli vedle. Co nÁ½s, Olivere, Á½ekÁ½, nÁ½m ani trochu nezÁ½vidÁ-m.â€œ

Oliver se zaÁ½klebil. â€žTo jÁ½ taky ne.â€œ

To uÁ½ ale Sedlina mluvil s pÁ™ivolanÁ½m soudnÁ½m lÁ©kaÁ™em.

â€žMrtvÁ½ je nÁ½kolik hodin, vidÁ½l bych to, Á½e byla zabita mezi pÁ½nocÁ- a jednou hodinou rÁ½no. VÁ-ce po pitvÁ½â€œ, odkÁ½zal patolog Sedlina do patÁ™iÁ½nÁ½ch mezÁ½-

â€žZjistÁ½te mi krev na tÁ½ch blond vlasech, doktore, zda patÁ™Á- pouze tÁ©to obÁ½ti nebo i nÁ½komu jinÁ©mu. A pokud i nÁ½komu jinÁ©mu, porovnejte ji se vzorky krve Julie KrnÁ½vkovÁ©.â€œ

TÁ© bylo pouze jednadvacet let, kdyÁ½ pÁ™iÁ½la o Á½ivot. Co si Sedlina vybavuje â€“ byla mnohem vÁ-ce od krve neÁ½ tahle. Byla to vyloÁ½enÁ½ jatka.

PÁ™ibliÁ½-Á½Á- si podobu Filipa KlecÁ-rka. Vsadil by se, Á½e dopadl vraha. Jak vidno, sÁ½zet by se Á½lovÁ½k nemÁ½l ani tehdy, kdyÁ½ je pÁ™esvÁ½dÁ½en, Á½e má½ stoprocentnÁ½ pravdu. MoÁ½nÁ½ v takovÁ©m pÁ™Á-padÁ½ by se sÁ½zet nemÁ½l naopak vÁ½bec.

Eva HolatovÁ½ upÁ½rala zrak na televiznÁ½ obrazovku. TÁ½lnatÁ½ Á½ena, kterÁ½ si ve svÁ½ch pÁ½tapadesÁ½ti letech vlasy do ruda a oblÁ©kala se do vyzÁ½vavÁ©ho obleÁ½enÁ½, popÁ½jela ovocnÁ½ koktejl a jeÁ½tÁ½ vÁ-ce se zavinula do Á½upanu s kvÁ½tinovÁ½m vzorem. JejÁ- Á½edomodrÁ© oÁ½i prozrazovaly jistou tvrdost i sklon k poruÁ½enÁ½. Tato Á½ena nesnÁ½jela odpor. JeÁ½tÁ½ o nÁ½co vÁ-ce pak nesnÁ½jela jistÁ©ho KlecÁ-rka, kterÁ½ byl dozajista otcem jednoho z jejÁ½ch synÁ½ â€“ a papÁ½rovÁ½ obou. Jeho pÁ™Á-jmenÁ½ odmÁ½tala nadÁ½le nosit.

Jednomu je Á½yÁ™iadvacet let a je ve vÁ½zenÁ½ â€“ a druhÁ©mu tÁ½hne na dvaadvacet â€“ a ten Á½½ije s nÁ½. Filip by jistÁ½ utrousil, Á½e Honza na tom nenÁ½ o mnoho lÁ©pe neÁ½ on, co se svobody tÁ½½e.

Eva HolatovÁ½, kadeÁ™nice, vÁ½ak byla jinÁ©ho nÁ½zoru. MladÁ½-mu synovi se snaÁ½ila plnit prvnÁ½- poslednÁ½ â€“ a byla na nÁ½ho jako med â€“ ovÁ½jem má½lo to jednu podmÁ½nku. NesmÁ½l jÁ½ odporovat.

Honza byl kluk, za nÁ½mÁ½ se holky otÁ½Á½ely. Ale kdyÁ½ promluvil, dal najevo, jak si nevÁ½tÁ½, jakou má½ trÁ©mu a jakÁ½ ostych. TÁ½mto vÁ½tÁ½ina jeho znÁ½mostÁ½ skonÁ½ila dÁ™Á½ve, neÁ½ se mohla jakkoli rozvinout.

KdyÁ½ uÁ½ to jedna dÁ½vka zkusila â€“ a byla vytrvalejÁ½, doÁ½lo k rozkolu. Eva HolatovÁ½ zaÁ½ala poukazovat na to, Á½e se dotyÁ½nÁ½ â€žchovÁ½ jako dÁ½vkaâ€œ. Kritizovala, jak se oblÁ©kÁ½ â€“ zrovna ona. Á½e jde jenom po penÁ½zÁ½ch, Á½e to bude zlatokopka.

Honza uÁ½ byl pÁ™ipraven odejÁ½t z domu za svou vyvolenou â€“ poprvÁ© v sobÁ½ naÁ½jel vzdor â€“ ale vÁ½e dopadlo pro nÁ½ho Á½½alostnÁ½. Svou vyvolenou totiÁ½ naÁ½pal u nÁ½- na chatÁ½ v posteli s jinÁ½m â€“ a ta se mu jeÁ½tÁ½ zle vysmÁ½la, Á½e je

mamãinek a uboã¼ãk. A ã¾e sex s nã-m â€žstojã- za hovnoâ€œ â€“ coã¾ se mu silnã vrylo pod kãã¾i. Nemohl to ze sebe dostat. Utekl se doslova schovat pod mãiminu sukni, tã™ebaã¾e ta nikdy snad ã¾ãdnou dlouhou nemãla.

pã™ijala ho konejãivã, s tã-m, ã¾e mu jeho nerozumnã© chovãinã- odpouãitã-. Vãdãla, ã¾e teã jejã- kontrola nad synem jeãitã vztoste, stejnã jako jeho zãvislost na nã-. Svã½m zpã-sobem byla â€žtã© malã© couã™eãœ, jak ji nenãivistnã nazvala, vdããnãj. Honza se stãihl do sebe a dãvãatã-m se spããje vyhã½bal.

Ve zprãivãjch prãivã referovali o vraã¾dã ve Stolehãjch. Zatã-m toho moc nesdãlil â€“ jen ã¾e obãtã- je mladãj ã¾ena â€“ a ã¾e se stala obãtã- brutãjnã-ho ãºtoku. Ukãizali jejã- fotku, tedy portrã©t asi dvacetiletã© brunetky, kterãj se usmã-vãj a doufãj v dlouhã½ spokojenã½ ã¾ãivot.

Eva Holatovãj se zachmuã™ila. Nakrabatãla ãelo a naãpulila rty.

â€žJenã-ã-ãku, zlatã-ãko, mãã¾eãj sem na chvã-li?â€œ

Jejã- hlas byl sice naslãdlã½, ale kdo ho znal, rozliãjil v nãm i velkou mã-ru nalã©havosti, kterãj nesnese odpor a jed, kterã½ obãã stravuje sice pomalu, ale zato dokonale.

Mladã-k pã™iklusal jako posluãjnã½ psã-k. Dã-val se do zemã.

Od tã© doby, co je jeho bratr ve vãzenã-, se i on stal pro okolã-psancem. Vnã-mãj ty rãznã© ã¾ãklebky, potutelnã© narãã¾ky, to, jak se od nãho druzã- odtahujã-. A nejvã-c trpã- nezãjmem dã-vek. Kterãj by takã© chtãla bratra vraha? Vraha, kterã½ je schopen svou pã™ãtelkyni doslova vykuchat?

Ze zaããjtku mãl snad i z bratrova zatã-enã- radost. Nesnããjel ho. Protivil se mu. Ale ãasem pochopil, ã¾e bratr jako odsouzenã½ vrah je stigma. Nãco, co bude provãizet i jeho.

Dãsil se, ã¾e zãstane navã¾dy s matkou â€“ na druhou stranu se bãil ã¾ã-t sãim â€“ a byl na matce citovã zãvislã½. A nejen to â€“ i ekonomicky. Jeho bratr se ani poã™ãdnã nevyuãil. Mãl bã½t elektrikãã™, ale ãkolu nechal bã½t. Neã¾ putoval do vãzenã-, pracoval jako skladnã-k u jednã© firmy.

Do Honzy vklãdala jeho matka velkã© nadãje. Musel jã-t na gymnãizium â€“ a byã absolvoval jen tak tak â€“ a na maturitã mãl dvã ãtyã™ky, matka si toho povaãovala.

Na vysokou se nedostal. Matka ho vãjak povzbuzovala. Filosofie je tãã¾kãj, jsou tu pã™ece soukromã© ãjkoly, nic se nedãje, ono to nãjak pãjde. Aã si zatã-m dodãlãj angliãtinu. Tak dochãjel na jazykovou ãkolu â€“ a vzal si brigãidu â€“ v Tesco u kasy. To hned ale matka protestovala, ã¾e se nebude soustãedit na uã-enã- a ã¾e je to podã™adnãj prãice â€“ â€žpro idiotyâ€œ, pronesla doslova.

Po mãsã-ci to tam zabalil. Nevydãlãivãj, nemãj ã¾ãdnou sebeãctu â€“ a krom toho mãj vztek, ã¾e ho ã¾ãdnãj holka nechce. A tento vztek narãstãj.

â€žJenã-ãkuâ€œ, zopakovala Eva Holatovãj, kdyã¾ k nã- syn dorazil, o poznãjnã- pã™ã-kã™ejãjã-m hlasem. â€žKde jsi byl v noci? Vã-m, ã¾es dorazil aã¾ k rãjnu. Vã-ãj pã™ece, ã¾e mãjãj bã½t do pãlnoci doma. ã¾e pak nemohu usnout. Siã-bils to.â€œ

Zatã-m ho kãjrala jakoby jemnã â€“ ale smyslem toho bylo, aby cã-til vããitky â€“ a aby ho to trãpilo.

â€žOmlouvãim seãœ, vyhrkl bezbarvã½m klasem Honza, â€žmãl jsem angliãtinu a ãjel jsem se pak najã-st do jednã© hospody. Zã stal jsem tam trochu dãle.â€œ

â€žDo hospodyãœ, odfrkla si jeho matka pohorãjenã½m hlasem. â€žTady bys

Nejhorší je, že Monika nezůstala u jediného muže z rodiny Ferencových. Protože Taťána dala svého muže sledovat soukromým detektivem, dozvěděla se, že mimo jiného se vyspal i s touhle Monikou. Na manželovi už Taťána ale nešle. Ať si dělá, co chce. Hlavně ať dělá ta mrcha pracky pryč od jejího syna.

Jen blikla oranžově, Taťána dupla na plyn. Myšlenkami se vrátí k pádu Filipa Kleckara. To zastaví. Cítí adrenalin. Bude triumfovat až brzy.

Daliborovi Ferencovi těžně pomalu na padesátku. Čelo má již několik let lysé a tmavé vlasy vzadu si nechává pravidelně stříhat. Nepatří mezi charismatické muže a je si toho až moc dobře vědom. Co mu nebylo naděleno na kráse a charakteru, snaží se vyvíjet penězi a obkložit měkčím v obleku, včasně upraven a navoňovan.

V centru Prahy si pronajal byt, kam se každou chvíli uchyluje. Tráví zde podstatně více času doma. Právě kvůli práci. Tak jistě.

Zrovna dnes začal do svého oblíbeného klubu a má již upito. A nejen to. Vzal si i něco na povzbuzení. Loví. Stane se, že někdy si domů neodvede ani jednu z pátných dam. No ať dam se ctěně nebo ne, na které tady narazí, nemá ani vychováni, ani morálku, a často ani vizí. Opilý, zhulený, nadrogovaný ať tady, které ukazují plně věchno a jejich intelektuální úroveň by je madila kamsi na první stupeň základních škol a to často je s páťmhou měnou obou ošklivě.

Dalibor se pít s dvojicí žen, která mohlo být nějak kolem třiceti. Nabídl jim pití. Jedna se dráela stranou, ta druhá to ale do sebe klopila a nic nedbala rad svého kamarádky, která se jí snažila krotit.

Že Zatrásíme? usmál se Dalibor a již se rukama dotýkal věch partičtělá neznámá, která ho dokázala vzrušit. Opilá žena mu pak bez rozpáť sáhla do rozkroku a vinula se k němu.

Nevedli žádnou rožnou diskusi. Nabídl jí, že má s kamarádkou k němu na návštěvu. Až byt není daleko a že to tam má útulno. Za obě zaplatil a myslil jenom na to, zda skončí v posteli jen s touhle, nebo se pít i ta upejvavá kamarádka.

Tě se plátn na nožně nřívávě včbec nezamlouval ale cítila za svou kamarádku odpovědnost. Až kala si, že kdy pájde také, nemusí to dopadnout nejhřě.

Z opilých blondinek se vyklubala praktická lžka.

Že To jsme plně ideálně pářá, začal Dalibor. Že Ty se doktorka, již první k.

Žena se musela na chvíli posadit na chodněku. Bylo jí špatně. Ale nezdálo se, že by jí nřjak vadilo, že má doma manželka a dvě malá děti.

Že Již tě doprovodím domů, nabídl se kamarádka opilé ženy, která učila janci, jak muž zmaťit jeho choutky. To už se ale opilá žena opřít, by s obtížemi, postavila na nohy a zavřela se do Dalibora. Tak dokráčeli až do jeho bytu.

Znovu oběma nalil. Doktorka se po něm začala plazit a její kamarádka, bankovně úřednice, pochopila, že jí už není pomoci. Zvali ji do trojky. Zmocnil se jí odpor a hnus. Omluvila se, že jí není dobře a začrannou misi tak odpáskala. Až ekla si, že spasí aspoň sebe.

Dalibor byl ošividně rozmrzel, ale těžilo ho, že aspoň jednou trofej se má být pochlibit.

Z paní- doktorky jí ¼ zdírní strhal, co se dalo €“ ona ho zatím zbavila kalhot. Krátce poté, co do ní- po mnoha pokusech vnikl, usnul. Tento večer považoval za spí. ½.

MAREK EZANKA

Pokračování-
přítí